

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 69/2001**af 12. januar 2001****om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 2,under henvisning til det offentliggjorte udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen ved en forordning fastsætte et loft, hvorunder støtteforanstaltninger ikke anses for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og derfor ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.
- (2) Kommissionen har i mange beslutninger anvendt traktatens artikel 87 og 88 og især afklaret støttebegrebet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. Kommissionen har også bekendtgjort sin politik med hensyn til et de minimis-loft, hvorunder artikel 87, stk. 1, ikke finder anvendelse, senest i meddelelsen om de minimis-støtteordninger⁽³⁾. På baggrund af disse erfaringer og for at øge gennemsigtigheden og retssikkerheden bør de minimis-reglen fastlægges i en forordning.
- (3) I betragtning af de særlige regler, der gælder for landbrug, fiskeri og akvakultur og transport, samt risikoen for, at selv små støttebeløb inden for disse sektorer opfylder kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, bør denne forordning ikke finde anvendelse på disse sektorer.
- (4) På baggrund af aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger inden for Verdenshandelsorganisationen (WTO)⁽⁴⁾ bør denne forordning ikke fritage eksportstøtte eller støtte, der fremmer indenlandske produkter på bekostning af importerede. Støtte til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.

- (5) På grundlag af Kommissionens erfaringer kan det fastslås, at støtte på højst 100 000 EUR over en treårig periode ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og/eller ikke fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og derfor ikke falder ind under traktatens artikel 87, stk. 1. Den relevante treårige periode er glidende i den forstand, at man, hver gang der ydes ny de minimis-støtte, skal fastlægge den samlede de minimis-støtte, der er ydet de tre foregående år. De minimis-støtten anses for ydet på det tidspunkt, hvor støttemodtageren har opnået ret til at modtage støtten. De minimis-reglen påvirker ikke virksomhedernes mulighed for, også til samme projekt, at modtage statsstøtte, som Kommissionen har godkendt, eller som er omfattet af en gruppefritagelsesforordning.

- (6) Af hensyn til gennemsigtigheden, den ensartede behandling og den korrekte anvendelse af de minimis-loftet bør medlemsstaterne anvende den samme beregningsmetode. For at lette beregningen og i overensstemmelse med gældende praksis i forbindelse med anvendelsen af de minimis-reglen, bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til bruttosubventionsækvivalenten. Subventionsækvivalenten i forbindelse med støtte, der udbetales i flere rater, og støtte i form af lån på lempelige vilkår beregnes på grundlag af de gældende markedsrenter på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør markedsrenterne i denne forordning anses for at være referencesatserne, forudsat at lånet, når der er tale om lån på lempelige vilkår, garanteres af en normal sikkerhedsstillelse og ikke indebærer unormalt store risici. Referencesatserne bør være de satser, der med regelmæssige mellemrum fastsættes af Kommissionen på grundlag af objektive kriterier og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og på Internet.

- (7) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttereglerne overholdes, og især at støtte, der ydes i henhold til de minimis-reglen, opfylder de deri fastsatte betingelser. I overensstemmelse med samarbejdsprincippet i traktatens artikel 10 bør medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede støtte, der ydes i henhold til de minimis-reglen til den samme støttemodtager, ikke overstiger loftet på 100 000 EUR i en treårig periode. Når medlemsstaterne yder de minimis-støtte, bør de derfor meddele den pågældende virksomhed, at der er tale om de minimis-støtte, indhente udførlige oplysninger om

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.⁽²⁾ EFT C 89 af 28.3.2000, s. 6.⁽³⁾ EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9.⁽⁴⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 156.

anden de minimis-støtte, som virksomheden har modtaget i de sidste tre år, og kontrollere, at de minimis-loftet ikke overskrides som følge af den nye støtte. Det kan dog også sikres ved hjælp af et centralt register, at loftet overholdes.

- (8) På baggrund af Kommissionens erfaringer og især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør denne forordning kun gælde indtil den 31. december 2006. Hvis forordningen ikke forlænges ved gyldighedsperiodens udløb, bør medlemsstaterne have en tilpasningsperiode på seks måneder med hensyn til de minimis-støtteordninger, der var omfattet af denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for støtte til virksomheder i alle sektorer, bortset fra:

- a) transportsektoren og aktiviteter vedrørende produktion, forarbejdning eller markedsføring af de produkter, der er anført i bilag I til traktaten
- b) støtte til eksportrelaterede aktiviteter, dvs. støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, til etablering og drift af et distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed
- c) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter i stedet for importerede.

Artikel 2

De minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i stk. 2 og 3, anses ikke for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

2. Den samlede de minimis-støtte til en enkelt virksomhed må ikke overstige 100 000 EUR i en treårig periode. Dette loft gælder uanset støttens form eller formål.

3. Loftet i stk. 2 angives som et kontant tilskud. Alle tal, der benyttes, skal angive bruttobeløbene, dvs. før direkte beskatning. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal støttebeløbet være støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål og til beregning af støttebeløbet i forbindelse med lån på lempelige vilkår, er den gældende referencesats på støttetidspunktet.

Artikel 3

Kumulering og kontrol

1. Når en medlemsstat yder en virksomhed de minimis-støtte, meddeler den virksomheden, at der er tale om de minimis-støtte, og indhenter udførlige oplysninger fra den pågældende virksomhed om andre former for de minimis-støtte, som den har modtaget i de tre foregående år.

Medlemsstaten kan først yde den nye de minimis-støtte, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som virksomheden har modtaget i den relevante treårsperiode, overskrider loftet i artikel 2, stk. 2.

2. Når en medlemsstat har oprettet et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om alle former for de minimis-støtte, som alle myndigheder i den pågældende medlemsstat har ydet, gælder kravet i stk. 1, første afsnit, ikke længere fra det tidspunkt, hvor registret dækker en treårig periode.

3. Medlemsstaterne samler og registrerer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan fastslås, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om en individuel de minimis-støtteforanstaltning skal opbevares i ti år fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet, og oplysningerne om en de minimis-støtteordning skal opbevares i ti år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt støtte i henhold til ordningen. På Kommissionens skriftlige anmodning skal den pågældende medlemsstat inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, give Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især det samlede de minimis-støttebeløb, som en virksomhed har modtaget.

Artikel 4

Ikrafttræden og gyldighedsperiode

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. december 2006.

2. Ved udløbet af denne forordnings gyldighedsperiode vil de minimis-støtteordninger, der falder ind under forordningen, stadig være omfattet deraf i en seks måneders tilpasningsperiode.

I tilpasningsperioden kan disse ordninger fortsat anvendes på denne forordnings betingelser.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen
